

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Рожина Юрія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII, Закону України „Про прокуратуру“

м. К и ї в
17 квітня 2018 року
№ 101-2(I)/2018

Справа № 3-113/2018 (4717/17)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуєчого,
Саса Сергія Володимировича – доповідача,
Шевчука Станіслава Володимировича,

розглянула питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Рожина Юрія Миколайовича щодо відповідності положенням частин першої, другої статті 8, статті 22, частини першої статті 58, статті 64 Конституції України (конституційності) пункту 3 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 6, ст. 40) зі змінами, статті 86, підпункту 1 пункту 3 розділу XII „Прикінцеві положення“ Закону

України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 2–3, ст. 12) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Саса С.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Рожин Ю.М. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність положенням частин першої, другої статті 8, статті 22, частини першої статті 58, статті 64 Конституції України (конституційність) пункт 3 розділу I Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII зі змінами (далі – Закон № 76), статтю 86, підпункт 1 пункту 3 розділу XII „Прикінцеві положення“ Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами (далі – Закон № 1697).

Пунктом 3 розділу I Закону № 76 внесено зміни до частин другої, п'ятої, одинадцятої, чотирнадцятої, вісімнадцятої статті 50¹ Закону України „Про прокуратуру“ від 5 листопада 1991 року № 1789–XII зі змінами (далі – Закон № 1789) щодо умов пенсійного забезпечення працівників прокуратури.

У статті 86 Закону № 1697 визначено порядок, умови, розмір пенсійного забезпечення працівників прокуратури.

Відповідно до підпункту 1 пункту 3 розділу XII „Прикінцеві положення“ Закону № 1697 визнано таким, що втратив чинність, Закон № 1789, за винятком його окремих положень.

Житомирський апеляційний адміністративний суд у постанові від 24 січня 2017 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі Рожина Ю.М., скасував рішення суду першої інстанції та відмовив йому у

задоволенні позову про визнання протиправними дій Рівненського об'єднаного управління Пенсійного фонду України в Рівненській області щодо відмови у перерахунку Рожину Ю.М. пенсії за вислугу років відповідно до статті 50¹ Закону № 1789 у редакції, яка діяла на момент призначення йому пенсії.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що оспорювані положення законів не відповідають принципам правової визначеності та легітимних очікувань як складовим верховенства права, а також принципу незворотності дії законів у часі, суттєво обмежують та звужують зміст права на перерахунок пенсії, що суперечить вимогам статті 22, частини першої статті 46, частини першої статті 64 Конституції України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Відповідно до частини першої статті 8 Закону України „Про Конституційний Суд України“ до повноважень Конституційного Суду України належить вирішення питань про відповідність Конституції України (конституційність) законів України (їх окремих положень) за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України (пункт 9 статті 7); Конституційний Суд України розглядає питання щодо відповідності Конституції України (конституційності) чинних актів (їх окремих положень).

Суб'єкт права на конституційну скаргу наполягає на неконституційності пункту 3 розділу I Закону № 76, яким внесено зміни до статті 50¹ Закону № 1789. Однак у зв'язку з набранням чинності Законом № 1697 Закон № 1789 втратив чинність 15 липня 2015 року, крім пункту 8 частини першої статті 15, частини четвертої статті 16, абзацу першого частини другої статті 46², статті 47, частини першої статті 49, частини п'ятої статті 50, частин третьої, четвертої, шостої та одинадцятої

статті 50¹, частини третьої статті 51², статті 53 щодо класних чинів (їх дія поширюється на осіб, яким присвоєно класні чини до набрання чинності Законом № 1697), статті 55 щодо посвідчення працівника прокуратури, статті 2 у частині підстав звільнення з посади Генерального прокурора України.

Наведене є підставою для відмови у відкритті провадження у справі в цій частині згідно з пунктом 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України.

2.2. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що автор клопотання не визначив конкретних положень статті 86 Закону № 1697, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та не обґрунтував неконституційності оспорюваних положень. Стаття 86 Закону № 1697, яка є предметом конституційної скарги, містить двадцять частин і регулює питання пенсійного забезпечення працівників прокуратури в цілому; судова справа Рожина Ю.М. стосується перерахунку йому пенсії і в остаточному судовому рішенні в його справі застосовано лише частину двадцятую статті 86

Закону № 1697, згідно з якою умови та порядок перерахунку призначених пенсій працівникам прокуратури визначає Кабінет Міністрів України.

Крім того, вказуючи на неконституційність пункту 3 розділу I Закону № 76, статті 86, підпункту 1 пункту 3 розділу XII „Прикінцеві положення“ Закону № 1697, Рожин Ю.М. наводить твердження щодо зміни правового регулювання перерахунку пенсій працівникам прокуратури, що, на його думку, призвело до погіршення умов їх пенсійного забезпечення.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пунктів 5, 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 8, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Рожина Юрія Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Закону України „Про внесення змін та визнання такими, що втратили чинність, деяких законодавчих актів України“ від 28 грудня 2014 року № 76–VIII зі змінами, Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII зі змінами на підставі пунктів 4, 5 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги; втрата чинності актом (його окремими положеннями), щодо якого порушено питання відповідності Конституції України.

2. Ця Ухвала є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Мельник М.І.

Сас С.В.

Шевчук С.В.